



**Verzameling
Foto verhalen 4**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling foto verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze foto verhalen is het vierde verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

Later.

Je kan beter eerst je hoofd leeg maken en dan maar iets later naar bed gaan. Hoe..., dat lees je hier.

Met je hoofd in de wolken.

We zitten allemaal wel eens met je hoofd in de wolken. Dat er meerdere varianten kunnen zijn, lees je hier.

Multicultureel.

Wist jij dat ze in het jaar nul al multicultureel bezig waren?

Opa, je mag trots zijn.

Waar opa een vooruitziende blik heeft en wat voor gevolgen dit heeft, lees je in dit verhaal.

Oude technieken.

Waar oude technieken soms zo vernuft zijn in hun ontstaan, zodat we er in deze eeuw er nog steeds gebruik van maken.

Later.

Het is stil op mijn schrijverskamer. Iedereen is in diepe rust. Lekker ongestoord mijn woorden tikkend op mijn laptop. Dit is mijn wereld, als ik schrijf.

Ongestoord kunnen schrijven, al is het midden in de nacht. Woorden vloeien uit mijn hersenpan, waar het al weken broeide.

Heerlijk dat deze woorden kunnen komen tot een levensecht verhaal. Tienduizend woorden vannacht heb ik mezelf beloofd. Voordat ik mijn hoofd leeg heb, staan deze wel op schrift. Ruimte makend voor het volgende verhaal. Ga daarna wel slapen, anders zie ik het morgen wel.

Het is dat ik dit zo doe, een ander heeft weer zijn persoonlijke manier en ruimte. Daar is ook helemaal niks mis mee. Ga jij voor nu maar slapen, ik kom straks wel een keer.

In kleermakerszit op mijn speciale slaapbank voor een prachtige fotoposter, dwaal ik terug in mijn eigen wereld.



Met je hoofd in de wolken.

Soms heb je van die momenten in ons leven, dat het net even allemaal te veel is geworden. De een noemt het stress, de ander zegt jou dat je te veel hooi op de vork hebt genomen. Dat je eens nee moet leren zeggen. Vaak moet zo'n periode jou eerst een keer overkomen, voordat je nee kan/durft te zeggen. In het algemeen kom je hier zelf dan ook wel weer uit en krijg jij jouw leven wel weer in balans.

Heb in mijn leven moeilijke periodes meegemaakt en ben toch zelf altijd weer overeind gekrabbeld. De ene keer met hulp van anderen, de andere kun je het zelf. Als je weer eens met je hoofd in de wolken loopt en niet omdat je verliefd bent, maar weer eens te vaak ja hebt gezegd. Dan is wandelen in de buitenlucht een hele goede optie. Nu kan ik hier vrijwel direct een prachtig natuurgebied in. Na een paar uur ronddwalen, snuif je natuurlijke geuren en frisse lucht in. Dat stemt je vaak weer tot helder denken en knopen door te hakken. Dat biedt dan weer perspectief voor nieuwe wegen.



Multicultureel.

Het is best wel verrassend om te zien, dat men in het jaar nul al multicultureel waren. Landsgrenzen werden destijds aangegeven door wateren of woestijnen.

Balthasar was een van de drie wijzen in het kerstverhaal. Deze migrant was handelaar en op doorreis, vandaar dat de olifant en dromedaris als dieren hier aanwezig zijn in deze stal. Deze dieren konden lange tijd zonder water en grote afstanden afleggen. Erg handig als je na gaat, want verharde wegen waren er toen nog niet.

Balthasar bracht de nieuwe koning der Joden mirre als offer. Dat symbool stond voor het lijden en sterven van Jezus. Deze man kwam uit Saba (nu bekend als Azië) of uit Ethiopië. Had deze man een vooruitziende blik of is het misschien toch een tikkeltje zwarte magie?



Opa, je mag trots zijn.

Mijn opa Thang Hyun had het al vroeg gezien. Overstromingen waren er als de Rode Rivier buiten zijn bedding trad. Waar het water dan zelf zijn weg naar beneden zocht en uiteindelijk na verloop van tijd verdampte of in de grond trok. Het dorp groeide en de akkers alleen leverde niet genoeg op voor iedereen. Een sterk plan werd gesmeed. Water gecontroleerd afvoeren en daar rijst verbouwen, zoals het nu al op kleine schaal gebeurde buiten de overstromingen om. Thang begon met verhoogde randen een soort van dijk aan te leggen op zijn stuk grond. Dat bracht hem het eerste jaar al meer voedsel op. Dat zagen de anderen ook.

Samen met de dorpsbewoners langs de Rode Rivier in Vietnam, de zogenaamde Rode Delta, wisten zij langs de bergwand langzaam om te toveren naar rijstvelden. Uitgehakte beekjes lieten ze onder lopen, zodat er in het omgeploegde rivierzand de rijstplanten geplant konden worden. Hele akkers werden vol gezet met rijst. Het hele dorp profiteerde hiervan.

Het voordeel van het onder water zetten, is dat je geen last hebt van onkruid tussen de pollen. Later is hier ook

nog wilde kweekvis en landbouwgroenten bij gekomen. Waterbuffels werden gebruikt voor het ploegen of vervoeren van de geogste rijst. Het dorp was ruim zelf voorzien en overschot werd verkocht op markten.

Mijn opa waar ik alles aan te danken heb, gaf en leefde voor het dorp. Alles wat dit allemaal heeft opbracht bij de verkoop, kwam terug als nieuwe investeringen voor alle inwoners in het dorp.

Tegenwoordig is er een coöperatie gekomen, waar ik als verkoper de rijst in het buitenland op de markt mag zet. Onze rijst gaat de hele wereld over.

Dit heeft ons dorp veel welvaart gebracht. We hebben nu stenen huizen. Onze kinderen gaan nu naar school. Iedereen heeft een baan. Dus opa, je mag trots zijn op ons allen. Door samen te werken kom je verder.



© Web Tales

Oude technieken.

Wie van treintjes houdt, kent de stoomlocomotief. Een eeuw lang vol vertrouwen van power op natuurlijke energieproducten.

Pas na de Tweede Wereldoorlog kwamen de diesels locomotieven in gebruik, gevolgd door de elektrische locomotief.

Toch dienen ze allemaal hetzelfde doel, namelijk het trekken van wagons voor mensen en goederen. Alleen de kracht, techniek zijn toegenomen, terwijl de uitstraling steeds gestroomlijnder lijkt te zijn. Alles voor snelheid en zo weinig mogelijk vermogen verlies.

Niettemin blijf ik altijd nog graag kijken naar voorwerpen van vroeger. Vaak handgemaakt, maar toch in al zijn eenvoud. Een onderdeel vervangen was door de regel mogelijk. Alles werd met de hand gemaakt. Dat kan je nu haast niet meer voorstellen.

Ontwerpers maken nu op de computer hun tekening. Een computerprogramma snijdt het zo efficiënt uit met een onderwaterrobot, om zo weinig mogelijk afval te produceren. Grote hydraulische persen buigen het dikste metaal. Lassen wordt door computers gelijkmatig gedaan, al wordt er soms met röntgen de

las gecontroleerd. De vakmensen van vroeger lijken niet meer te bestaan.

Toch wordt er ook in Nederland nog steeds dingen aangedreven op stoom met druk van kokend water. Steenkool is vaak vervangen door gas.



Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer verhalen en gedichten in deze bundelvorm.
Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.